

Mike Bloomfield / Al Kooper / Steve Stills - Super Session

Speakers Corner Rec. 2008

Σε μια περίοδο που κοσμογονικές αλλαγές λάμβαναν χώρα παγκοσμίως, η μουσική κοινότητα δεν θα μπορούσε να μείνει ασυγκίνητη. Σταδιακά και πλησιάζοντας προς το τέλος των sixties η pop εξελισσόταν σε μια φόρμα σαφώς πιο πολύπλοκη και δραματικά πιο εμπνευσμένη. Λίγο οι ευαισθησίες, λίγο οι ουσίες και η ροκ πλέον σκόρπιζε αλλεπάλληλα διαμάντια σε ένα ακροατήριο που έδειχνε ώριμο να αποδεχθεί την εξέλιξη της φόρμας. Οι αλλαγές και οι προσμίξεις φυσικά ήταν κάτι το σύνθηες. Ο Al Kooper στα 1968 μόλις είχε αποχωρήσει από τους Blood Sweat & Tears των οποίων υπήρξε πιανίστας και ηγέτης, τον καιρό που ο μπλουζ κιθαρίστας Mike Bloomfield έπαιρνε διαζύγιο από τους Electric Flag. Οι δυο τους είχαν γνωριστεί στα session του Highway 61 Revisited του Bob Dylan και κάπως έτσι ένα ακόμα session, super session αυτή τη φορά, απέκτησε σάρκα και οστά. Μαζί τους στο στούντιο οι Harvey Brooks, Eddie Hoh και Barry Goldberg σε μπάσο, τύμπανα και ηλεκτρικό πιάνο αντίστοιχα. Σκοπός τους να περάσουν καλά τις δυο μέρες που ο Kooper είχε νοικιάσει το στούντιο, τζαμάροντας πάνω στην αγαπημένη τους blues-rock. Ο Bloomfield κατάφερε να βγάλει μόνο τη πρώτη μέρα

καθώς η αστάθεια και η ροπή του στην ηρωίνη τον ανάγκασε να εξαφανιστεί αφήνοντας τους υπόλοιπους χωρίς κιθαρίστα. Ο Steve Stills, πρώην Buffalo Springfield και μετέπειτα CSN, φέρεσε τα παπούτσια του Mike τη δεύτερη μέρα, έτσι το Super Session χωρίζεται στα δυο. Η πρώτη είναι η πλευρά του Bloomfield και η δεύτερη είναι εκείνη με τον Stills στην κιθάρα. Το περιεχόμενο είναι γνωστό στους περισσότερους λάτρεις της blues-rock, όντας ένα από τα σπουδαιότερα sessions που γράφτηκαν ποτέ. Στην πρώτη πλευρά υπάρχουν τρία originals των Kooper/Bloomfield και ο μπλουζ χαρακτήρας είναι σαφέστατος, αρχής γενομένης από το καυτό instrumental Albert's Shuffle όπου η κιθάρα τσακίζει κόκαλα και το όργανο καίει πραγματικά. Το διαμάντι βέβαια ακούει στο όνομα His Holy Modal Majesty στα 9 λεπτά του οποίου αναπτύσσονται εκπληκτικοί διάλογοι ανάμεσα στους δύο leader. Χαρακτηριστικός εδώ ο ήχος του andioline, ενός keyboard που ο Kooper χρησιμοποιούσε συχνά. Η δεύτερη πλευρά περιέχει μια καντρίζουσα δισκοσκευή στο It Takes A Lot To Laugh, It Takes A Train To Cry του Dylan, το φορτωμένο από σκληρά riffs You Don't Love Me, με ήχο που παραπέμπει σε Hendrix και βέβαια το κορυφαίο Season Of The Witch του Donovan, σε μια τρομερή δισκοσκευή με θαυμάσια κιθαριστικά licks και φορτωμένο εκ των υστέρων - εξαιρετική έμπνευση του Kooper - με αστραφτερά σώματα χάλκινων πνευστών. Ο πολύπειρος Willem Makkee επιμελήθηκε το mastering στο Greenlight Studio για λογαριασμό της audiophile Speakers Corner. Ακούγοντας το εξαιρετικής κοπής βινύλιο σε άμεση σύγκριση με το remastered cd της Columbia από το 2003, σακαρίστηκα μονομιάς με την διαφορά της έντασης ανάμεσα τους. Το ψηφιακό είναι εκκωφαντικά υψηλά γραμμένο και ανυπόφορα σκληρό στον ήχο. Το βινύλιο απελευθερώνει επιτέλους στο σύνολο τους τα θαυμάσια δυναμικά σώματα της αρχικής εγγραφής. Ασυμπίαστο και υγρό επιτρέπει την ροή της μουσικής. Σαφέστατα πιο μαλακό και ξεκούραστο, εμφανώς πιο λεπτομερές και πλούσιο σε μουσικότητα και διαφάνεια. Αριστούργημα!

Το βινύλιο της Speakers Corner Records αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα η εταιρεία:

Audiophile Sounds, τηλ. 2310-662174

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΗΧΟΥ

High Fidelity **89**